

ды, кои-то видимъ нощѣ. Кои-то ся призирать въ не-
бе-то трѣбува да сѧ съглядали, че зимѣ и лѣтѣ не
се видять все едны звѣзды; а това е така, зашо-то
земя-та изъ пѣтя си около слѣнце-то дохажда въ
различни мѣста изъ небесный ширинѣй, па и дни-ти
и нощи-ты непрѣстайно ся мѣняватъ, та ту растѣть
ту намалявать, а оттова зимѣ прѣзъ дѣлгы-ты ноши
ся видять новече и другы звѣзды, а лѣтѣ прѣзъ кѣ-
сы-ты ноши по-малко и другы звѣзды.

Испрѣво имало малко хора по земљ-тѣ и тїи
слабо ся сѣбирали и мѣшиали помежду си; а кога ся
поумножили зели да ся пущать на далечень пѣть, по
сухо и по море и така малко по малко опознали и
най-далечны страны. На днешне врѣмѧ толкова много
сѧ напрѣднѣли, шо-то вече крестосахъ такорѣчи
цѣлѣ земљ-тѣ, размѣрихъ ѿ, прѣписахъ ѿ на хар-
тиј за да забѣлѣжать по-добрѣ дѣ що има, и намѣ-
рихъ, че тя е толкова голѣма, шо-то ако бы рѣкъль
чловѣкъ да ѿ обыколи, той бы ѿ обыколилъ едва
за годинѣ и половинѣ и то ако зема непрѣстайно
всякий день по 20 часове пѣть. Толкова е голѣма
тая земя, кој-то милый Богъ ни е отрядилъ за сврь-
талище! а ніе, хора-та, кои-то ся мыслимъ за нѣщо,
пльзимъ по неї като едни червіе по голѣмѣ тыквѣ!
А пакъ що да кажемъ кога сравнимъ цѣлѣ земљ
съ звѣзды-ты и съ слѣнце-то, кога сравнимъ цѣлый
си животъ съ онова безбройно врѣмѧ, отъ кое-то е
свѣтъ създанъ?! — Ако сѣднемъ да поразмислимъ кол-
ко хыляды годины сѧ ся изминѣли откакъ Господд
е създаль земљ-тѣ, колко пояси хора сѧ измрѣли
и отъ тѣхъ не останѣль нито прахъ, и колко е ма-
лькъ или по-добрѣ да кажемъ, нищо нѣщо чловѣкъ
спротивъ цѣлый свѣтъ, то ніе не щемъ можемъ да